

AÑO XXXIII

DOMINGO, 13 de Agosto de 1933

Núm. 10 468

Assassinat legal

Es se'n han sentit de crespes al Parlament Català! I sembla mentida!, ara justament que era la hora de demostrar amb els fets allò de que tant ens vantavem del nostre seny racial i de la nostra aptitud a estructurar per nosaltres mateixos la nostra vida collectiva i de tantes altres belles coses, vist ací que l'allau que la torrentada revolucionària ficà un dia a les nostres Corts renovellades està fent tots els possibles per aigualar els nostres entusiasmes i desacreditar els més purs ideals de Catalunya devant els nostres enemics i devant nostre i tot.

Es farà, però, que ens pot servir d'excusa i adhuc d'un magre pseud-conso el veure que l'altre Parlament, tot sovint, encara ho fa pitjor...

Tant que es vanta de democràcia i de civilització, ara era la hora d'implantar-ne la fórmula clàssica, popularitzada pel nostre Balmes de "el major benestar possible per al major nombre possible".

En comptes d'això, l'allau irrumpidor de la majoria governamental va endegada només per uns quants mites estantisos com el de revolució iacisme, democràcia — que confon, però, amb la demagògica — i sota el seu pas no hi queda res sencer ni els fonaments mes essencials de la vida col·lectiva. Res no respecta! ni la moral ni la justicia mes elementals. Vegeu, per exemple com ara un diputat proposa al nostre Parlament la institució d'establiments oficials d'avortament, que en legalitzin l'aterrat i que cuiden esplendidament a les males mares sense amor, que s'hi presten.

Afortunadament encara, aquella dissotada proposta quedà encallada al acte i el conseller senyor Dencàs reconegué, justament, que es una cosa que excedeix la competència del Parlament; i hauria pogut afegir-hi que cau de ple dins la competència dels tribunals de justícia criminal... I, tal com també indicà el mateix Conseller, a Rússia — en tan de bona gana s'inspiraren aquells illusos progressistes — aquells criminals "Avortariums" han hagut d'ésser abolits. I quan aquells sense Déu ja en reculen, vist ací que hi ha infelisos esquerrans de casa nostra que ara ho descubren com el "non plus ultra" del progrés!

I el més absurd de tot això es que es vegi sostingut per la mateixa gent que es fa tantes bocades — quan li convé per llur sectarisme — dels direts i de la independència dels infants.

Que diran, doncs, d'aquells infants, innocents, nonats encara que podrien ésser assassinats per la sola voluntat de la mala mare i amb la cooperació oficial del mateix Estat?

Sembla mentida fins on pot arribar l'aviciament sexual i l'enganxament antireligiós?

Més l'avort voluntari no es solament un pecat gravíssim contra Déu, condemnat i tot per l'Església amb pena d'excomunió, sinó que encaixa que la llei ho ampara, fora, senzillament, un assassinat legal i un crim abjecte de lesa natura.

M. V.

NOTICIARIO BREVE

La industria francesa de exportación, contra el Gobierno ya que protestan de las medidas aduaneras adoptadas contra España, Italia y Portugal.

--Se acentúan los temores de que las represalias arancelarias arruinen a la exportación francesa.

--Se habla de un proyecto italiano para reorganizar Europa. Se dice que el plan es tan inteligente que Francia e Inglaterra no tendrán más remedio que aceptarlo.

--Francia mira con malos ojos que el eje de la política europea sea actualmente Roma.

--Alemania y Turquía firman un convenio comercial.

--Los aviadores franceses Cados y Rossi han emprendido su viaje de regreso.

--De Valera presentó tres proyectos de ley encaminados a romper con la corona.

--Se confirma la pérdida del velero "Guadalhorce", desaparecido hace dos meses frente a Cuba, habiendo perecido sus trece tripulantes.

--En Francia empiezan a desconfiar del famoso Pacto de los Cuatro.

--Las Cortes han aprobado la derogación de la Ley de Defensa de la República.

--Ha sido rechazada la enmienda de Sánchez Román al proyecto de Arrendamientos.

--La Comisión formulará nuevo dictamen que se discutirá el martes.

--Se aprobaron todos los dictá-

menes sobre incompatibilidades.

--El crédito para el ministerio de Industria fué también aprobado...

--Se teme el hambre en la capital de Cuba.

--El Papa ha recibido en audiencia al Príncipe indio Sir Rama Varma de Travancore.

--El Congreso de Lima ha aprobado una ley concediendo una amnistía general en todo el territorio.

--Está terminado el sumario contra el capitán Rojas por los sucesos de Casas Viejas.

--La policía de Madrid que vigila las proximidades de los templos ante el anuncio de perturbaciones del orden, detuvo cerca del de la calle de Caballero de Gracia a ocho individuos.

--La Comisión de Responsabilidades denegó la libertad provisional del señor March.

--Gil Robles dice en San Sebastián que el panorama político es optimista para fecha próxima.

--Los arroceros de Levante piden un auxilio de doce millones de pesetas.

--El gobernador civil de Barcelona en unas declaraciones a su regreso a dicha ciudad, califica de "incidentes de escasa o nula importancia" la situación social de Barcelona.

--Continúa el estado de agitación en la leprosería de Fontilles, a pesar de haberse expulsado a los cecillas.

--La Asociación General del Ramo de Transportes de Sevilla anuncia una huelga de protesta.

A nuestros suscriptores

Durante la temporada de verano, serviremos el periódico a nuestros suscriptores tanto de la ciudad como de fuera, al punto donde nos indiquen, sin ningún aumento de precio.

Para ello, basta con que den aviso a esta Administración, especificando, con toda claridad, las señas de su nueva residencia.

El régimen d'assurances sociales

PER ENCARREC DEL GOVERN
L'INSTITUT NACIONAL DE PREVISIÓ PREPARA UN AVANT-PROJECTE DE LLEI SOBRE ASSEGURANCES DE MALALTIA

Per tal que la col·laboració ciutadana sigui eficient, ha obert una informació pública

Per encàrrec del Govern, l'Institut Nacional de Previsió prepara un avantprojecte de llei sobre assegurança de malaltia, mitjançant una ampla ponència, en la qual estan dignament representats els elements socials i professionals que tenen interès en aquest transcendental problema de la Sanitat pública; i, fidel als seus mètodes de treball, l'Institut desitja coneixer la realitat perquè les seves propostes siguin reasonablement viables i s'adaptin tot el possible a les exigències de la vida espanyola.

Entre aquestes manifestacions de la realitat existeix al nostre país una institució consuetudinària que estableix les relacions entre metges i malalts, i és el règim dit "de conductes" molt generalitzat a Espanya i arrelat profundament en la vida social.

Per a conéixer en tota la seva integritat aquest règim, l'Institut dirigit als metges, farmacèutics i secretaris d'Ajuntaments, de tot Espanya, un qüestionari en el qual s'apunten tots els extrems interessants relacionats amb la institució de les "conductes", esperant que les contestacions que rabi de tots els àmbits del territori, li permetin de formar un concepte clar d'aquesta realitat social, sense el qual l'avantprojecte que se li ha encomanat mancaria d'aquell suport positiu de l'experiència que sempre ha d'ésser la base de tota reforma legislativa.

Conéixer, doncs, que els facultatius i funcionaris municipals als quals l'Institut s'ha dirigit acudeixin souïts a aquesta informació, segurs que d'aquesta manera compleixen un deure ciutadà, i al mateix temps atenen d'una manera eficacitat democràtica les exigències d'una sana i fecunda legislació, la qual no pot ésser solament l'expressió dels tècnics o dels polítics, sinó de la societat, que així porta la seva collaboració a l'obra de progrés i benestar collectiu que a tots interessa.

Són greus els problemes que es relacionen amb la Sanitat pública i la justicia social perquè no acciden a la seva soluciò tots els ciutadans, conscients de la seva responsabilitat, i molt més aquells que per llur cultura, especial civisme i participació en les funcions públiques

COMENTARI

SEGONA LLETRA A "UNA DONA D'ESQUERRA"

Gairabé m'atreveria a afirmar senyoreta que quant vostè va començar a sentir-se "dona d'esquerra", aquesta determinació va anar precedida d'importants cataclismes en el seu esperit. Quasi asseguraria, tan cert n'estic, que en decantar-se vostè cap a l'esquerra va entrelucar en el partit esquerre on vostè milita una profunditat doctrinal que molts homes no han ni sospitat, i que per a molts d'altres es redueix a uns quants tòpics de miting.

Per naturalesa, la dona té més afinitat que els homes el sentit metafísic. Destinada a la maternitat potser és a conseqüència d'aquesta missió d'educadora dels fills i de guardiana de la llar que té un sentiment d'humanitat més desvetllat que els homes i que capeix més clarament que nosaltres el misteri de la vida i la mort. Aquest punt de vista em sembla que explica clarament per què les dones són més piadoses, més devotes que els homes. No se'n rigi mai, senyoreta de la "beateria" de les dones, per què faria befa del sentiment més exquisit i misteriós de la feminitat. No és per ignorància ni per feblesa que les dones són més devotes que els homes: és perquè són més humanes que la majoria dels homes i perquè costa molt deshumanitzar una dona. I aquí, precisament aquí toparan els propagadors del laicisme.

Aquest sentit metafísic que tenen les dones és el que a vostè li va fer veure en les idees d'esquerra una profunditat que l'esquerre vulgar no descobrirà en tota la seva vida. En el partit d'Esquerra vostè hi va veure alguna cosa més profunda que una batalla de grups per a la disputa d'un cacicat i adhuc que un sistema de govern. Vostè es va donar compte a l'acte que un partit d'esquerra repressenti el subvertiment de totes les idees morals. L'esperit metafísic de vostè va funcionar admirablement a l'hora d'investigar en què consisteix això de l'esquerisme. Estigui segura que a molts esquerranoides il·lustres, tot el què vostè va pressentir i endevinar en l'esquerra no els apassiona com a vostre, i que molts són capaços de fingir que no els interessa. Vostè no, vostè no vol fingir. Però si va funcionar bé el seu instant metafísic, val a dir que no es va pas prendre la molèstia de posar en moviment el mecanisme de la lògica. Si vostè es creu que Déu ja no

existeix, perquè els partits d'esquerra han acordat de suprimir-ho i d'esborrar el seu nom dels llibres que passen els infants, vostè en mereixeria el meteix concepte que els regidors d'aquell ajuntament que va acordar que no hi ha Déu. Si vostè sent que la moral derivada d'una religió positiva és una cosa i troba concret a aplegar-se amb gent que també creu que la moral religiosa és una cosa i que ha acordat abolir-la, hauré de tir-li què vostè noms es proposa enganyar-se i que havent fallat aquest ressort moral, ni vostè no pot respondre de vostè.

Evidentment, senyoreta, vostè va endevinar que l'esquerra extirpa les noses morals. Però em costa de creure que no li quedí una certa recança. ¿N'està ben convencuda senyoreta, que no hi ha Déu i que es pot llançar el Sant Crist a les escombraries? Doncs, miri, si vostè es creu això, he de dir-li que vostè ha deixat d'interessar-me. Si vostè tingüés fills els diria que no hi ha Déu? Doncs, miri, senyoreta: una dona així no m'hi hauria casat. Vostè creu que no tenim ànima? Doncs, miri, senyoreta: com que jo tinc la pretensió de tenir ànima només hauria casat amb cap dona que no tingüés ànima, o que cregués no tenir-ne. ¿Vostè és partidària de l'amor lliure? Vaja, dona! ¿I està disposada a practicar la teoria exposada al Parlament de Madrid per l'Iustre home d'Estat, senyor Liuhi i Vallesca? Fugi, dona, fugi! ¿I vostè creu en el divorci? Jo m'ho explicrà quansigu casada, emmaiada i passi dels quaranta anys

Dubto, senyoreta, que vostè estigui ben convencuda. Li faig el favor de creure que, en algun tombant de la vida, rectificarà. El que em fa angúnia és que vostè no s'adoni que tot això d'"una dona d'esquerra" és una cosa monstruosa. Estigui segura que l'esquerisme femení no prosperarà i que fent d'esquerra fa els gegants. ¿Ha vist gravats d'episodis revolucionaris? Doncs s'haurà adonat que al davant dels incendiaries hi van una dotzena de dones espitregades també amb la torxa a la mà. Són una minoria, però reconec que són les més ardides, perquè una dona quan cau, cau molt avall. Ara, si vostè, senyoreta vol anar al davant... Però vigili que no no es quedí sola.

MANUEL BRUNET.

com són els que han rebut la invitació per a col·laborar a aquesta obra, semblen més obligats d'acudir amb les seves informacions a la noble empresa que, amb la bona voluntat de tots, es prepara en bé de la salut i de la vida dels espanyols

Aquest serà el millor estimul per a la sollicitada collaboració ciutadana.

PARTICULES

EL PRIMER ADVERSARI

Quan meditant ens enardim i ens ve el desig d'anihilar els enemics d'Aquell que estima la nostra ànima, veiem espessament que l'adversari amb qui de primer topa el nostre bran, som nosaltres mateixos.

MIQUEL MELENDRÉS Pvre

Tien quedat les esquerres i al davant els socialistes, que calia dissoldre la guàrdia civil. I la guàrdia civil ha estat augmentada i millorada de sou.

Havien quedat les esquerres i al davant els socialistes, que calia disminuir el pressupost de guerra.

En cada miting es deia el mateix.

I el pressupost de guerra ha estat augmentat en 30 milions.

Havien quedat en que els impostos s'abaixarien.

No es deia altra cosa als mitings. Treta la paga dels capellans, ne caldrà pagar tant. Aquesta era la cançó.

I els impostos augmenten i la misèria dels païs, també.

La Muntanya de la Mirra

MOSSEN MIQUEL MELENDRES

L'Aparició a la llum pública del llibre "La Muntanya de la Mirra" ens obliga a parlar un xic del seu autor, enc que potser el que haurem de dir-ne, suscita protestes de la seva modestia.

Mossèn Miquel Melendres i Rué és un sacerdot jovenissim. Va acabar la carrera eclesiàstica fa poc més d'un any. Els seus estudis començats al Seminari Conciliar de Girona i continuats a la Universitat Pontificia de Tarragona i la Universitat Gregoriana de Roma acuren una trajectòria del més alt lluïment. Una malaltia greu que va passar tres anys enrera, el féu retornar precipitadament d'Itàlia, i donava lloc a temer que es malaguanyés un jove que tantes esperances feia concebre. Però gràcies a Déu es va restablir totalment i avui treballa amb una intensitat extraordinària. L'hem vist últimament organitzar el Casal Catequític de la Santíssima Trinitat, fundar i sostenir una revista d'Infants, cursar llicenciatures, prestar el servei militar predicar dues i tres vegades alguns dies, donar classes de català i encara restar-li lleure per escriure les admirables "Partícules" i articles que sol publicar al nostre diari i a "El Matí" i preparar el seu primer llibre.

I tot això mentre exerceix zelosíssimament ministeri sagrat com a Vicari que és de Parròquia. Es un home del qual dirien que tot és escrit, tot és flama. Distret com ell sol, oblidat per complert de que les coses materials existeixin, dedica tots els esforços del dia a crear i prouigar belleses i caritat.

Domina l'idioma, com pocs altres escriptors catalans, i quan escriu en prosa la riquesa d'imatges descobreixen desseguida el gran poeta. Es potser massa frondós i massa ubèrrim. Es tal el dol d'inspiració que li neix de dins que igualment quan hom l'escolta predicar com quan el llegeix, ha d'estar molt amatent per copçar-ho tot, perquè el llampagueig de les idees és constant i no dona temps a deturars'hi a contemplar-les. Es com un cantic de galet ample, que raja més de quan hom pot engolir.

Creiem — i amb nosaltres els crítics mes ilustres — que Mossèn Melendres es una de les figures preeminentes de les lletres catalanes d'avui dia. El seu llibre "La Muntanya de la Mirra" està fent sensació en els canacles literaris i constituirà pel nostre estimadíssim col·laborador un triomf pel qual el felicitem amb l'efusió mes entusiasta i sincera.

UN LIBRE INTERESSANT

per Miquel Melendres

A l'hora que la Creu és blasmada en mig de l'aferriada escomesa de les Tenebres contra la Llum Miquel Melendres, desplega al bat de l'aire el Penó del Crist.

El llibre que ha donat a la llum "La Muntanya de la Mirra", és ben bé una reacció de l'abrat esperit de l'autor davant els que neguen, trepitgen i esmicolen el Signe de la nostra Redempció i dels que amb llur despegament ennegcats de materialisme, el tenen absent de l'ànima.

Ens apar "La Muntanya de la Mirra", talment com l'obra d'una diligent abella, que tescant de flor en flor, liba llur dolçor, per a sadollar de mel les celles de la bresca.

La sentor mística de la mirra i de l'ensencs, que el llibre de Melendres espargeix, ens duu també la flaire de la farigola i el romaní dels nostres camps. La tradició mística pairal és fidelment servada.

El ropatge literari de l'obra és un treball afiligranat d'orfebreria. La llengua materna hi és magníficament cuidada. Un pic de barroquisme, deliquescència culturana, hi observem.

Més, quan el poeta fendeix pregonant el nostre esperit, és en els espurneguts lucidíssims, en les condensacions poètiques, en aquell llampagueig d'alta poesia que ací enllà de l'obra robusta d'aquest poeta tarragoní admirem.

Són aquestes clarianes de llum que xopa el nostre esperit al llegir per exemple, en el Poema de la Ressurrecció, les paraules amb que l'autor ens tradueix l'ànima humàssima de la Magdalena, són aquestes espurnes despreses en el treball dur del pedernal, és aquesta abrivada ascensió del cost fendant l'espai, el que perdura i fa immortal l'obra dels poetes. Es aquest divinal moment d'inspiració que ens descrigué Maragall, és aquesta lúcida flama, el que cerquem entre les brases i la cendra vil de la matèria.

Doncs bé, en la Muntanya de la Mirra, del nostre amic i col·laborador, veíem ací i enllà, aquest vivissim llampagueig, aquests estels rutilants d'alta poesia.

Aquesta és la branca de llores que les Muses ofrenen al poeta que fidelment les serveix, aquests llores seran la recompensa d'aquest zelós sacerdot, infatigable treballador i inspirat poeta tarragoní.

Ha prologat l'obra l'il·lustre Carles Cardó, una de les glories més pures de les lletres catalanes. Els tallers tipogràfics Suc. de Torres & Virgili han estampat pulcrament l'obra i aquesta té enriquida per catorze gravats fora text, extrets de Jesús Fra Noi, i deguts al meravellós pinzell de Marius Barberis, artista no gens conegut entre nosaltres malgrat el seu gran valer

Un altre bell dibuix de l'obra

Pròleg del Dr. Carles Cardó, canonge de la Seu de Barcelona

Abans del pecat de l'home, la Natura devi ésser un èxtasi jo: 67s en Déu; després del pecat de l'home, una orgia de rebellions justicars; després de la mort de Crist una complaça fetxa de gemecs inenarrables, tota infiltrada del dolor de Déu morent i del desconsolat d'el no poder expressar-lo. Una muntanya de mirra.

El Sol s'entenebri, el vel del Temple, i de tots els temples interiors, s'esqueixa de pena, les pedres — figura dels cors durs? — s'esberlaren. Voleu dir que no restà dins l'expressivitat inesgotable de la Natura, fesa amb l'esquinç de la Humanitat divina de Crist, una intenció dolcosa?

Les ànimes grolleres no la percepren. Les ànimes fines, sí. Hom diria que tenen un nou sentit desconegut dels qui formen la turba vulgar. Virgili sentia el fluir de les llàgrimes de les coses. Sant Pau ens parla d'una gemor de dolors de port de les creatures Sant Bonaventura veu en tota la Creació un trasllat del Model diví però no sols diví, del Déu incorporat en la Creació inefablement: el Crist, que ara és essencialment el Crucificat.

Totes les especulacions paganes concebien la divinitat com la benaurança perfecta, concebuda en la baixa mesura de la benaurança humana. Però els cims del pensament gentil entrelucaven cel amunt i terra avall el misteri august del Dolor com element misteriosament inseparable de la santedat. Platò no concebia el Just sinó crucificat. I Job, el gran pre-cristià de la gentilitat, desplega el poema del dolor com a marca de Déu en l'home.

Ve el Crist, viu i mor entre els homes, i totes les creatures, que és tant com dir tots els sofrents

viuen amb meravella que Déu també és sofrint.

Després del pecat — això, Job ho vaé més clar que Platò — no hi ha altra joia legitima que la que raja del dolor acceptat amb gust per a amor de Déu i guasardonat immediatament amb la seva alta companyia.

Aquest llibre, èsens revela una d'aquestes ànimes que senten el gemer de les coses i en copsen delicadament les llàgrimes profunes? Jo bé ho diria. L'alta qualitat que dóna el dolor, poques vegades l'he vista tan clarament com en les pàgines que segueixen. Les ànimes que no han patit, o que no han patit amb el cap treclina amorosament en el si adolorit de Jesús, tenen una fadó que totes les gràcies naturals no dissimularien. Per a posseir l'expressió espiritual, cal haver sofrit en el cos. Més que els claus i els assots són les deslleialtats dels amics que ens neguen en la dissort, les traïcions dels afavorits que ens venen en el moment de l'èxit, les marques que donen, amb la semblança divina de Jesucrist, aquella expressió de vida superior que difícilment igualaran els àngels Ningú — diu la Imitació — no sent tan cordialment la Passió de Jesús com aquell a qui ha escaigut de patir coses semplants. Ningú no pot atenyir — afegeixem, — l'expressió del rostre espiritual de Jesús sinó aquell qui ha sentit en la seva carn i en el seu esperit la Passió del Mestre.

L'heu sentida vos, amic Melendres? Tot aquest llibre diu que si Cal felicitar-vos que, per a expressar aquesta semblança intima amb Jesús, hagiu sabut contemplar la Natura aturada perpètuament en aquell instant dolorós en què s'entenebri i s'esquinça a la vista de Jesús morent. Totes les creatures així adolorides porten en aquest llibre la seva imatge desolada, la seva ascesi altíssima, la seva abrida celificant Calvari amunt, en cerca de la companyia, consolant i consolada, del Déu Home que mor triomfalment.

La vostra ànima, polifònica amb els sons planyívols de totes les ceses, s'aboca i es revela en aquest llibre, del qual, per acabar, vull avançar un vers que resumeixi el vostre verit dolcrosament inflamat i serveixi de llamí al lector emperedit d'aquestes primeres pàgines:

"La joia és morta, si no és divina".

CARLES CARDÓ, Pvre.

Un dels clics que il·lustren l'obra

Festes i honor del Patró de Tarragona el gloriós Màrtir Sant Magí

Dia 18. — A un quart de set de la tarda, rebuda al Portal del Carrer de l'aigua miraculosa que arribarà de la Brufaganya. A dos quarts de set es cantaran Completes solemnes goigs i veneració de la reliquia del Sant màrtir.

Dia 19. — Festivitat de Sant Magí. Des de les quatre a les nou, misses cada mitja hora en les quals es distribuirà la sagrada comunió. La de dos quarts de vuit serà de comunió general amb plàctica pel M. I doctor don Josep Brú, canonge i Secretari de Cambra i Govern d'aquest Arquebisbat.

A dos quarts d'onze, missa solemne a gran orquestra per la capella del senyor Ricig, cantant-se la inspirada missa de M. Ferrer Ramonacho. Celebrarà el M. I. doctor don Magí Albaiges, Dignitat de Mestrescola d'aquesta Seu Primada i farà el panegíric del Sant el reverend doctor don Gabriel Ferré, catedràtic del Seminari Pontifici.

Tarda, a les sis, Rosari a gran orquestra, meditació, sermon, pel M. I. doctor don Jaume Sabaté, canonge Magistral, cant de goigs i veneració de la reliquia.

Dia 20. — Diumenge. Començament de la Novena. Matí, a les sis, rosari, missa i novena.

Tarda, a les sis, rosari a gran orquestra (novena solemne, sermon, pel Rnd. doctor don Jaume Garcés, prevere, cant dels goigs i veneració de la reliquia).

Dia 21 i següents. — Matí, a les sis, rosari, missa i novena.

Tarda, a les set, rosari, novena cant dels goigs i veneració de la reliquia.

Advertiment: Són pregades les seyores i seyyores que visitin el Santuari de tenir presents les normes de la modestia cristiana en el vestir.

La Droguería

TOMAS ROIG

Bajada Pescatería, 9
OBSEQUIA A SUS CLIENTES CON

VALIOSOS REGALOS

Para el sorteо que se celebrará en Madrid el dia 21 del próximo mes de Septiembre, al poseedor del número que coincida con el premio mayor de dicho sorteо, le entregará DROGUERIA ROIG un APARATO DE RADIO SUPERETERODINO, 5 VALVULAS, marca "PAOLA".

Cada peseta de consumo (al contado), da obció a un número.

ARTICULOS DE CALIDAD
PRECIOS SIN COMPETENCIA
COMPRE A LA

Droguería ROIG

SERVICIO A DOMICILIO

OUS FRESCOS

DEL DIA DEL MAS D'EN PUIG

per encàrrecs
PASTELERIA i LLETTERIA
Apodaca, 18
TARRAGONA

PISO 1º PARA ALQUILER

Seis habitaciones, galería cubierta con lavadero.
Razón: García Hernández, 6, bajos.

VIDA RELIGIOSA

Dominica X després de Pentecostés

Semidoble. -- Ornaments verds

Els fonament de la vida cristiana és la humilitat. Sant Pau ja advertí als corintians que els senyals de la santedat no eren pas els "carismes" o manifestacions extraordinàries de l'Esperit Sant als fidels de l'Església naixent. Tot lo que nosaltres tenim de gràcies, ordinàries o extraordinàries, virtuts, talents, forces, són un dò gratuït de Déu i encara hem d'esmerçar-ho a glòria seva i bé del pròxim. Nosaltres no podem ni pronunciar el nom de Jesús sense el concurs de la gràcia divina. L'Evangeli, amb la paràbola del fasitzeu i del públic, ens dóna una forta il·lació dels sentiments d'humilitat que han de penetrar en nostre cor. No ens hem d'atribuir i menys vantar-nos de cap obra bona, ni tenir-nos per millors que els altres, sinó reconeixer la nostra feblesa i demanar perdó per nostres pecats. La nostra vida sobrenatural és obra solament del poder i de la bondat de Déu que ens perdonen els pecats i ens prodiga les amoroses sollicituds del seu cor.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangeli segons sant Lluc: En aquell temps: Digué Jesús a alguns qui en la justícia d'ells es confiaven, i menyspreaven als altres, aquesta paràbola: Dos homes pujaren al temple per orar: l'un fariseu, i l'altre públic. El fariseu, estant dret així entre ell orava: O Déu, gràcies us dono, perquè no só com els altres homes: lladres, injustos, adúlters, ni com aquest públic. Dejunes vagades la setmana: pago delme de tots els meus béns. El públic de lluny estant, ni gosava aixecar el ulls al cel: sinó que colpejava el seu pit, dient: O Déu, tingue pietat de mi, pecador. Us dic per cosa certa que aquest davallà justificat a casa seva, al revés de l'altra; puix qui s'exalça serà humilitat, i qui s'humilia serà axalcat.

Missa per a demà

De la Vigília de l'Assumpció de la Benaventurada Verge Maria. Simplic. -- Ornaments morats.

DEJUNI I ABSTINENCIA DE CARN

Missa per dimecres

L'Assumpció de la Benaventurada Verge Maria. L'obla de 1.ª classe amb octava comú. Color blanc.

FESTA DE PRECEPTE

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de Sant Francesc, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze matí, i d'un quart de cinc a les vuit de la tarda.

Lo dia 19 començaran a la Stma Trinitat.

Horari de Misses

CATEDRAL. — Des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora i a les 10, 11 i 12.

TRINITAT. — A dos quarts de sei, dos quarts vuit, vuit, i dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC. — A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN. — A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SANT PERE (Serrallo). — A dos quarts de set, i nou.

SAGRAT COR. — Cada mitja hora, de sis a nou i a les dotze.

SANT MIQUEL. — A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME. — Cada mitja hora, de sis a dos quarts de nou, a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputxins). — A les sis, set, vuit i nou.

NATZARET. — A dos quarts d'onze.

BEATORIO DE S. DOMINGO. — A les vuit.

HOSPITAL. — A dos quarts de set i a les deu.

GNES. TERCARIES (Vellla). — A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCE. — A les sis i a dos quarts de vuit.

ERMITA DE LA SAULT. — A dos quarts d'onze.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa, homilia i Novena a la Mare de Déu.

Tarda, a la capella del Santíssim a dos quarts de sis, exposició menor, trisagi cantat, acte d'edessagravis, i plàctica dominical.

SANT FRANCESC. — Misses a les sis, set, 8 i onze.

Tarda, a les tres, Catecisme; i a dos quarts de vuit, Rosari, trisagi, benedicció i reserva.

SANT JOAN. — Tarda, a les tres Doctrina, a dos quarts de set Rosari.

SANT MIQUEL. — A la missa de set, es practicarà tots els dies l'exercici del mes d'Agost, dedicat a l'Immaculat Cor de Maria amb solemnitat i cants populars.

MERCÈ. — Funció mensual a honor de la Miraculosa. A dos quarts de vuit, missa de comunió general. Tarda, a les cinc, trisagi cantat i exercicis propis.

CULTES PER A DEMÀ

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i novena a la Mare de Déu preparatòria de la festa de l'Assumpció.

Déu, preparatòria de la festa de l'Assumpció.

Tarda, a les quatre, Vesperes solemnes cantades per la Capella de músics de la Catedral.

SANT MIQUEL. — A la missa de set, es practicarà tots els dies l'exercici del mes d'Agost, dedicat a l'Immaculat Cor de Maria amb solemnitat i cants populars.

Per ésser demà vigília de l'Assumpció, es dejuni i abstinença àdhuc pels qui tenen la Butlla.

CULTES PER A DIMARTS

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set missa i novena a la Mare de Déu preparatòria de la festa de l'Assumpció.

S'entra al cor a les nou i mitja després del cant de Tertia, missa solemne amb sermó pel Rvd. don Mariano Lopez.

Tarda, després de Laudes, processó per l'interior del temple.

Tots els dies de la octava després de Laudes es contará la Salve Reina.

SANT FRANCESC. — Festivitat de l'Assumpció de la Mare de Déu amb Cos i Anima al Cel. Es festa de precepte. Misses a les mateixes hores que els diumenges. A dos quarts de vuit del matí, exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

Tarda, a les tres, Catecisme, i a dos quarts de vuit, Rosari, Trisagi benedicció i reserva.

SANTA CLARA. — A les vuit missa solemne, cantada per la Reverenda Comunitat.

Tarda, a les sis, Trisagi de la Mare de Déu.

AJUNTAMENT

ORDRE DEL DIA PER A LA SESIO DE DEMA

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior.

2. Registre dels "Butlletins Oficials" de la setmana.

3. Dictàmens de la Comissió de Foment. — Proposant l'aprovació de comptes; informant un escrit del Comitè del Ram de la Construcció; proposant que es concedeixi permís al senyor Agustí Sevil per a installar dos motors elèctrics als baixos de la casa núm. 6 de la Rambla del 14 d'Abril; idem idem a la senyora Teresa Solé Nolla per a canviar en terrat la teulada de la casa núm. 11 del carrer de Sant Llorenç; idem idem al senyor Manuel Cusidó Lisbona per a bastir una casa llindant amb el camí de la Rabassada; idem idem a la senyora Maria Pijoan Querol per a bastir un cobert a la finca núm. 185 del Quarter Sud; idem la substitució del paviment i voreres del carrer de la Palma; idem del carrer d'Anselm Clavé; idem que es concedeixi un asubvençonal des d'Alcover a Vilallonga per a la construcció d'un camí que ha d'unir directament Tarragona amb l'alta muntanya.

4. Dictàmens de la Comissió d'Aigües. — Proposant l'aprovació de comptes; idem la concessió d'un quart de ploma d'aigua eventual a la senyora Rosa Fornells per a la casa núm. 48 de l'Avinguda de Ramon i Cajal, i mitja ploma a la senyora Maria Gornals per a la finca rústega que posseeix al camí de la Rabassada; resolent instància del senyor Salvador Ventosa Pina.

5. Dictàmens de la Comissió de Cultura. — Proposant la celebració de festes amb motiu de la propera festa major d'aquesta ciutat; idem que es concedeixi un premi per al concurs de natació que es celebrarà a la Platja del Miracle; idem idem per al concurs regional de pesca amb canya.

6. Dictàmens de la Comissió d'Higiene. — Proposant la dotació obligatòria d'aigua potable a totes les finques urbanes; idem que els dipòsits domèstics d'aigua siguin netejats i posats en condicions reglamentàries.

Augusto Serres

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 49

TARRAGONA

Teléfono 449 X

CAVALLERS

Compreu vostres carteres, petotes i moneders allí on pugui donar-vos una garantia de la seva qualitat.

La "CASA COCA", única especialitzada en tots els articles de pell, vos l'ofereix.

Grans existències dels famosos articles d'Ubrique.

Conte de Rius, 7 - Tarragona

Francia busca en Àfrica nostra colaboració

París. — Las operaciones militares de Marruecos son cada día más sangrientas. En los comunicados que vienen publicando los periódicos figuran muchas bajas de jefes y oficiales. El Estado Mayor francés tiene en movimiento allá abajo cuatro columnas: la de Marrakesh, la del Atlas, la de Méjico y la de los confines argelinos. Todas estas fuerzas han sufrido pérdidas y sorpresas.

El Gobierno francés ha decidido dar publicidad a estas operaciones. No se han interrumpido desde hace tres años, pero hasta ahora se habían desarrollado en silencio. Ultimamente, en cambio, todos los grandes diarios de Francia han publicado o están publicando extensos reportajes llamativos. La curiosidad ha traspasado las fronteras, y el "Daily Mail" de hoy trae en sitio de preferencia, y con título a toda plana, el primer despacho que le manda desde Rabat su enviado especial, Mr. Ward Price. Este reportero estuvo en 1924 en el Marruecos español; se internó en el Rif y consiguió entrevistarse con Abd-el-Krim. Los grandes diarios de Europa y América estampan de nuevo el nombre del cabecilla rifeño. Tras de este nombre viene el recuerdo de la colaboración francoespañol en el Norte de Marruecos. Y todo el aparato de publicidad de estos días tiene, entre otros fines, el de preparar otra colaboración franco-española en el Sur.

Los periódicos de Francia se empeñan en hacer creer a la gente dos cosas. Primera, que por Río de Oro se hace contrabando de armas. Segunda, que la resistencia y la rebeldía actuales provienen de Río de Oro. Las dos son evidentemente falsas.

Los bereberes del Atlas tienen armas modernas, porque se las han cogido a los franceses.

Repasando los comunicados oficiales de los últimos meses se ve que han sido varios los convoyes de armas y municiones y los puestos fortificados caídos en poder de los disidentes. No hay, pues, ningún misterio. La rebeldía no proviene de Río de Oro, porque la mayoría de los habitantes de la posesión española son nómadas que necesitan ir a buscar a otra parte los medios de vida. La rebeldía ha estado siempre alimentada y sostenida en el Sur por territorios que corresponden a Francia. Los oasis de Tafilete alimentaban la resistencia del Oeste. Y en cuanto a los "reguibats" de Río de Oro, nada pueden si se intervienen las salinas de Yil. Este zoco cae injustificadamente en territorio francés. Hace poco ha sido fortificado e inmediatamente se ha conseguido la sumisión de varios centenares de tiendas.

Los periódicos franceses tratan, además, de exaltar la figura de Abd-el-Krim. Hoy mismo se dice en "Paris-Soir" que "Abd-el-Krim es un príncipe de leyenda, de silueta fina y prócer y de dulce mirada". Cuando se pretende otra colaboración francoespañola en África, no es fácil hablar así de un salvaje que asesinó a varios miles de españoles. Esta colaboración, además, no tiene razón de ser, entre otros motivos por los tres siguientes: primero, porque si los rebeldes están armados, las armas son francesas; segundo, porque la rebeldía recibe medios de vida en territorios franceses; tercero, porque Francia no ha cumplido todavía todos los compromisos que contrajo en los acuerdos de 1925. "Los españoles no deben acordarse de aquellos Tratados", decía hace poco un escritor militar francés. El interés nacional exige, por el contrario, que es precisamente la hora de recordarlos.

Los periódicos de Francia se empeñan en hacer creer a la gente dos cosas. Primera, que por Río de Oro se hace contrabando de armas. Segunda, que la resistencia y la rebeldía actuales provienen de Río de Oro. Las dos son evidentemente falsas.

Heus ací les recollides per organ de la Federació, del nostre company de Grup Robert Saumells.

— Impressió de les diades?

— Bona. Han estat unes jornades vibrants i molt encertades.

— Què us ha agratdat més?

— La part de pietat.

— Falles?

— D'organització general, no. Potser l'ordre dediscutir els qüestionaris.

— Són convenientis aquestes diades?

— Molt convenientis per la confraternitat i germanor entre tots.

— Sou optimista referent al nostre Bisbat?

— Si, molt, molt. Encara que estem estancats —, recordeu que parlo de Tarragona i que ja sabeu com són els tarragonins — crec que ens hem fet conèixer i que ens farem conèixer cada dia més.

— UN VISITANT BARCELONI AL NOSTRE GRUP

En la pro-pasada reunió del nostre Grup tinguerem el gust d'estrenyer la mà al company feixista barceloni i redactor de "Flama", En Lluís Bonet i Punsoa, que prengué part en diverses

discusions, i ens encaratjà en la nostra actuació, a l'ensens que aprecia el moviment ascendent de la Federació al nostre Arquebisbat. Restem agratis al nostre visitant i li desitgem una bona estada a nostra ciutat.

CERCLE D'ESTUDIS

El pro-pasat dimarts, celebra reunió el nostre Cercle, essent llegit i discutit llargament un article aparegut al quincenari "Flecha", portanveu de les "Jovencuts Catòliques Espanyoles", titulat: "Ante la J. O. C. belga".

UNA ANECDOTA D'EN RUIZ HEBRARD

Llegim al portanveu del feixisme:

"Era abans del Concert de la nostra Escola Coral, en el Seminari. Els cantaires pujaven a l'estrada. Tothom anava fent silenci. Es a dir, tothom no. El nostre amic Nadal-Rodó feia sentir encara la seva veu. El mestre Llongueres ja donava el to i encara se sentia, isolat, el murmur de les seves paraules..."

I de cop la veu, paternal, energica i protectora d'en Ruiz es va fer sentir fortement:

"No vindras cap més dia!"

JOEL.

discussions, i ens encaratjà en la nostra actuació, a l'ensens que aprecia el moviment ascendent de la Federació al nostre Arquebisbat. Restem agratis al nostre visitant i li desitgem una bona estada a nostra ciutat.

CERCLE D'ESTUDIS

El pro-pasat dimarts, celebra reunió el nostre Cercle, essent llegit i discutit llargament un article aparegut al quincenari "Flecha", portanveu de les "Jovencuts Catòliques Espanyoles", titulat: "Ante la J. O. C. belga".

UNA ANECDOTA D'EN RUIZ HEBRARD

Llegim al portanveu del feixisme:

"Era abans del Concert de la nostra Escola Coral, en el Seminari. Els cantaires pujaven a l'estrada. Tothom anava fent silenci. Es a dir, tothom no. El nostre amic Nadal-Rodó feia sentir encara la seva veu. El mestre Llongueres ja donava el to i encara se sentia, isolat, el murmur de les seves paraules..."

I de cop la

CONTE DE LA SETMANA

BUFETEJAT...?

L'Eugení seguia la seva mare per tot arreu.

—No voleu comprar-me-la?

—Ja t'he dit que no. El mes passat vaig comprar-te uns pantalons; aquest mes un capell, i ara voldries una pistola de quatre pessetes? No hauries de gosar demanar-ho ja Pensa que el teu pare ha de fer mig jurnal per guanyar quatre pessetes!

El noi no s'enten de raons, i, unes voltes melòs i altres amb to de ràbia, provant de lograr-ho per tots els mitjans, anava repetint la canconeta:

—Digueu que si, mare...

—No.

—En Lluís en té una i en Julià també!

—Senyal que els seus pares tenen més pessetes que nosaltres!

—Bé en teniu vós de pessetes!

—Per comprar pa les tinc.

—No me la voleu comprar, doncs?

—Deixe'm tranquila d'una vegada i vés a fer el "deber", o sinó, t'ho diré d'una altra manera.

El noi s'en va, les mans a les butxaques i arrossegant les espadanyes, amb un rasras que fa posar en tensió els nervis de la seva mare.

Al cap d'una estona compareix de nou a la cuina per a recomençar.

—Compreu-me-la, mare...

La dona no respon, per por d'esclatar. L'Eugení se la mirava i sembla trobar gust en anar-li apurant la paciència.

Esperava la resposta... i la va tenir: una solemne plantofada, que li va girar la cara de revés.

Sol.

Amb les mans a les butxaques es passeja, inquiet i nerviós, per la cambra; se atanca a la finestra i a través dels vidres, esguarda el carrer.

Heu's ací a sa mare... aquella que l'ha plantofejat!

Sens recordar-se potser de res surt de l'entrada de casa seva, la cistella sota el braç. Ara s'atura amb una veïna, després fa petar canet amb una altra, fins que, adonant-se que és tard, travessa el carrer d'una correguda perquè no li tanquin les botigues.

L'Eugení torna ara a passejar-se febrós, fins que, amb un gest d'avorriment, es deixa caure en una cadira. Silencios, esguarda fixament a terra, com hipnotitzat per una idea que, de cop, germina, puja i creix en la seva ment com una sinistra i negra turbonada.

Es treu les mans de les butxaques s'alça i va a esguardar en el mirall la seva galta envermellida...

—M'has plantofejat, eh...?

I com si no sabés avenir-se d'haver rebut aquell afront, amb un to més furiós repetia:

—M'has plantofejat, eh...?

Clonent, llavor, rabiosament el puny, l'adressa vers l'indret del carter on havia vist desapareixer la seva mare, dóna un cop de peu a terra, i, plorant despitadament exclama:

—M'has donat una plantofada... però juro que me la pagaràs...!

Per por de no recular davant el seu horrible projecte, corre vers la calaixera de la cambra del seu pare on aquest hi guardava les seves coses.

Tiva el primer calaix.
—Malalt sia! està tancat...
Prova de ficar les ungles dins la motllura del moble.

—No segueix...!
Esguarda entorn seu, i s'adóna, de sobte, que damunt d'una cadira hi han els molls de la cuina. Fa balança amb ells i el moble resisteix, gruny, però, per fi, s'esber-la i el pany cedeix...

—Ja està...!
Ara, cal continuar fins a lograr l'objectiu; del contrari, quan el seu pare veuria aquella destroga, no seria una plantofada el que li subministraria, sinó una batana de les que formen època... I això, no ho podia consentir mai...! mai...!

El calaix està obert. I el revòlver hi resposa, com bèstia malsatruga amb el seu sinistre reflexe d'acer...

Ara veuran si té cor el seu fill...! I, si escrivís una carta, com he llegit en les novelles d'Alexandre Dumas...? No, el temps és breu i si ella, la botxina, entrava, el cop podrà fallar!

Puja en una cadira, cercant una posició com les que havia vist en els gràfics que illustren les novelles...

—El canó al pit, no... a voltes la cosa no surt bé! Tenir-lo a distància, tampoc... la mà tremola: es pot errar el tret! Ah! ja sé on he llegit... al tupi... aquí no falla mai! Oh és el mirall...?

—Voleu aguantar-me el cistell que buscaré les claus...?

Pantejant, per l'esforç esmercat pujant aquells quatre pisos, la Lluïsa es forfolla les butxaques... Les claus no hi són...!

—Ah, ja recordo, les he posades al fons del cistell.

I mentre va buidant-lo, en el

replà de l'escala, l'Agneta va passant revista a les provisió:

—Quin enciam mes tendre.

Quant us en heu fet?

—Deu cèntims.

—No és pas car. Caram! i una pistola...

Encuriosida, l'Agneta examina minuciosament l'objecte, amb un esguard i uns gestos que reflexen l'experiència d'una vida que toca als tres quarts de segle.

—Que és, potser, el sant del vostre noi, que li regaleu aquesta arma?

—No, el seu sant, no. Però s'ha entossudit i ha rebequejat que volia una pistola, i, per evitar escenes que'm revolten les sangs, l'hi ha comprada.

L'Agneta va retornar-li la pistola, amb un aire de compassió que va picar a la veïna.

—La canalla és la canalla Agneta...! Una no pot pas consentir que per no haver-los donat un gust es posin malats. Es molt bonic criticar les coses per defora... però voldria veure-us al meu lloc Agneta, i amb un xicot com el meu!

A l'oïr això, la veïna va redressar-se,

—N'he criat deu, Lluïsa...
—Deu? Verge santa...!

—Sí, només que deu, però, això sí, a casa hi havia religió. Els pares predicaven amb l'exemple, i els fills obeïen als seus pares; es resaven, en família, les oracions del matí i de la tarda; les criatures no deixaven el Catecisme ni la Missa cada festa. I tot això, ajuda molt, Lluïsa, entengueu-ho bé! Us ho dic per experiència!

—Potser, si però cadascú amb les seves idees. Ja sabeu com és son pare! Parleu-li de fer-li la Primera Comunió a l'Eugení! I, en bona fe, jo tampoc m'hi apuro gaire...

La comare va alçar els llus amb un gest de suprema commiseració:

—Això es paga car, Lluïsa. La quixalla que ha fet la Primera Comunió, no és bona quixalla sempre, això ja ho sabem, però tanmateix, és una altra cosa. Tenen, al menys, un sagrat record de la seva infantesa; saben el que és bo i el que és dolent; saben sobretot, que allà dalt hi ha algú que els veu sempre i que un dia els demanarà compte de totes les seves coses... Sense religió, però. En fi, que jo no sé com hi ha gent que pot viure sense religió...

—Després de tot, però...

—Després de tot, què...? Si no hi ha Déu, tampoc hi haurà vida futura... i si no tenim ànima... maleïda gràcia haver de passar tribulacions i més de cap per viure! No hi hauria llavors millor vida que la de aquells que seguei-

D'un salt va travessar el menjador, i en l'ésfera a la porta de sa cambra... horror...!

El seu fill estava extès a terra; els seus ulls girats en blanc eren plens d'un terror foll; del timpan de l'orella en rajava un filet de sang que se li extenia mig ccagulada ja, per la galta; apretant les dents contra terra Eugení agonitzava, mormulant dolça i feblement:

—Mare... Mare...

P. L'ERMITE.

UNA INFORMACION DEL "PETIT MAROCAIN"

En determinados círculos se asegura que esta información tiende a precipitar la intervención de España

De "El Sol":

Casablanca. — El periódico "Petit Marocaine" publica una información fechada en Cabo Juby, en la que dice que, según informes de origen indígena, la pasada semana se efectuó un alijo importante de armas y municiones destinadas al caíd disidente Sliman, en la playa al norte de Villa Cisneros.

Según los informes, el alijo se efectuó de noche. Un vapor pequeño, sin bandera ni nombre, descargó hasta quince grandes cajas de municiones y armamento, cajas que fueron cargadas sobre camellos y dirigidas al Este con rumbo a la Mauritania francesa. Daban escolta al convoy indígenas nómadas mauritanos, servidores del mencionado caíd, disfrazados de comerciantes. Termina diciendo la información que efectuado el alijo, el vapor desapareció, ignorándose las características.

En determinados círculos se atribuye una finalidad tendenciosa a esta noticia. En las presentes circunstancias, en que Francia reclama insistentemente la intervención española en Río de Oro, esta información tiene los caracteres de un ensayo para precipitar los acontecimientos. Es muy extraño que de fuente indígena puedan obtenerse detalles tan minuciosos de un alijo.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

Cuando venga a Barcelona

visita que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates

no se le olvide de
hacernos una

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Lanería - Sedería - Tejidos de algodón - Lanceería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

Cuideu - vos
l'estòmac
perquè és la base de
la vostra salut

Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el
DIGESTÓNICO
del Dr. Vicente
ES VEN A LES FARMACIES

xen la dita: "Afarta't i disfruta...!"

—Agneta!

—No hi han Agnetes que valguin
Dic el que és, i prou!

—Ja ho veig. M'agradaria, però,
que ho contéssiu al meu marit...

—De la mateixa manera li
diria...

—Què voleu que us digui...?

—Acabem, Lluïsa...! Aquí teniu
el vostre enciam... i que Déu us
dougui sort amb el vostre...

—Amb el vostre qui...? — va
responder tota picada l'altra.

—Amb el vostre... Eugen!

—Eugen! Eugen!

La veu va resonar en el pis en
mig de un silenci de mort.

—Eugen!

Una suor terrible va amarrar-li
llavors el cos.

Tot remenant la salsa perquè no
se li descompongués, va repetir
encara, una tercera vegada:

—Eugen! Eugen!

Va semblar-li ara que una mena
de plany li responia.

...

EDUARD ALBAFULL I VIDAL

Ha mort, a Reus, havent rebut els Sants Sagaments i la Benedicció apostòlica

(A. C. S.)

Els seus: Vídua Guadalupe Correa González; fills Eduard, Antoni, Guillem i Guadalupe; mare política Concepció González vídua de Correa; germans Antoni, Josep Maria i Pauleta; cunyats, nebots, cosins i parents tots, en assabentar les seves amistats de tan dolorosa pèrdua, els preguen que el dient present en llurs oracions i es serveixin assistir a l'enterrament, que tindrà lloc avui, a Reus, a un quart de set de la tarda. Casa mortuòria, Raval de Santa Agnès, 30.

Els funerals en sufragi de la seva ànima es celebraran també a Reus, el dilluns dia 14, a les 10 del matí, a l'església de la Puríssima Sang.

Tarragona, 13 d'agost del 1933.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. i Rvm. senyor Cardenal Arquebisbe s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

Aquí, E. A. J.-33-Radio Tarragona

ESTACION EMISORA CONCEDIDA
A LA ASOCIACION DE LA PRENSA DE TARRAGONA E INSTALADA EN LA CUPULA DEL EDIFICIO DE LA CAJA DE PENSIONES

—¿S puede?

—Alelante.

—Es V. el director de la Radio Tarragona?

—No, señor; el director no; en este momento está ausente, pero acaso pueda complacerle...

—Perfectamente; yo deseo ser speaker y vengo a ofrecer mis servicios.

—Estamos reconocidos a sus ofrecimientos desde, luego, pero tengo V. en cuenta que el speaker ha de reunir determinadas condiciones que no todos poseen en el grado y perfección que deseamos. La Dirección tiene un criterio muy rígido en esta cuestión y únicamente otorgará la plaza a aquel que haya salido airosa de las pruebas a que será sometido.

—De modo que habrá exámenes?

Ante todo el speaker debe poseer cierta cultura de carácter general dominio de los idiomas castellano y dez de dicción, voz sonora, una modulación fina, precisa y exacta a fin de que los radio escuchas no pierdan una sílaba de lo que se dice.

Otra de las condiciones que ha de reunir el speaker es la seriedad. Ha de tener presente que le escuchan centenares de personas a quienes ni ve ni conoce, de todas las

edades e ideologías distintas y aún contrarias y esto le obliga a ser circunspecto, comedido, atento, y cortés con todos, es decir a proceder con aquel atildamiento y delicadeza que requiere la relación con un público tan heterogéneo.

—Bien; diga al señor Director que me inscribo. Tengo confianza de que no fracasaré.

—Perfectamente; se le avisará oportunamente. Tiene el número 18

V.

PERIODO DE PRUEBAS

Ayer tarde empezó el periodo de pruebas la Emisora E. A. J. 33, Radio-Tarragona.

Las pruebas, apesar de no estar la instalación definitiva dieron un resultado altamente satisfactorio.

Los radio-escuchas iban comunicando con frecuencia los detalles de la emisión, coincidiendo todos en que la sonoridad, limpieza y modulación de la emisora no dejaba nada que desear.

De Constantí, Reus, Valls, Vendrell, Moncada y Sardañola se recibieron noticias de que se oía perfectamente.

Una pregunta en nombre de la Emisora:

—No es cierto, buen tarraconense que te propones cooperar al sostenimiento de la Emisora, inscríbete como socio?

Cualquiera de los periodistas a quien conoces te dirá que solo cuesta el ser socio, la enorme cantidad de una peseta al mes.

FUATE, LECTOR

...en que el agua del pozo del patio del Ayuntamiento para uso del personal de la casa, ha aparecido infectada;

...en que se ha pasado bastantes días en el análisis bacteriológico; ...en que parece que debía haberse procedido con mayor diligencia;

...en que el gobernador civil de Barcelona asegura que la cuestión de los atracos, son incidentes sin importancia; ...en que en vísperas del traspaso, no está mal;

ZUMO DE UVA SIN FERMENTAR MOSTELLE

Eminentemente recomendado para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, assimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.

MOSTELLE también es indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos.

Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

NOTES OFICIOSOS

De la Oficina municipal de Turisme

tat es troba estatjada a l'Hotel Nacional la família Gabriel, de Vétrilles (França).

Estatjant-se a l'Hotel Nacional varen ésser ahir a la nostra ciutat per tal de visitar-la, les famílies franceses: Sansas, Monchy, Corme i Silez. Van venir en excursió organitzada per l'Office des Voyages de "La Depeche", de Toulouse. Foren atesos pel personal de la nostra Oficina.

Ha visitat la nostra Oficina el senyor Josep Villalba Piñana, oficial del Patronat Nacional de Turisme, de Madrid.

Estan hostatjats a l'Hotel París en visita de turisme a Tarragona els senyors Leo Dujour i família, Josep Chene, i Maurice Opottier i família, tots ells francesos.

En visita de turisme a la nostra ciutat estan estatjats a l'Hotel d'Europa, Mr. J. Aubin, de Paris; Mr Herz i senyora, de Barcelona, i Mr. Colmenais i senyora, de Barcelona.

Hem rebut del director de Publicitat de la Fira de Leipzig, un plec de fullets de propaganda de la mateixa Fira, bellament presentats.

Per tal de visitar la nostra ciu-

tat es troba estatjada a l'Hotel Nacional la família Gabriel, de Vétrilles (França).

De l'Ajuntament

Durant la setmana que acaba de finir, han concorregut als nostres Mercats, duïent mercaderies procedents de les poblacions veïnes, els següents vehicles:

Canjona	26
Vilaseca	38
Reus	18
Cambrils	12
Riudoms	28
Constantí	19
Pobla de Mafumet	1
Altafulla	12
Valls	1
Vilabellla	1
Calafell	9
Sarreal	1
Vilarrodona	3
La Secuita	3
Nou de Gaià	1
Pobla de Mont	1
Pallaresos	3
Vallmoll	1
La Selva	1
La Riera	16
Morell	4
Perafort	1
Creixell	2
Vilanova i G.	1
Total	203

Tarragona, 13 d'agost de 1933.

GACETILLA

PEREGRINACION A LOURDES

Con aprobación y bendición de Su Eminencia el señor Cardenal Arzobispo, y demás Prelados de la provincia eclesiástica tarragonense se organiza la XXV Peregrinación a Lourdes que saldrá el 25 del próximo septiembre.

Para más detalles e inscripciones que se admiten hasta el día 2 de septiembre, dirigirse todos los días laborables, de 11 a 1 de la mañana en las oficinas del Palacio Arzobispal.

DOS LLIBRES NOUS CADA DIA

Joan Maragall: "EL HECHO Y EL DERECHO". Vol XIV de les Obres completes.

Pere J. Girona: "EL MEU AMIC MODEST". Estudiantina 5 ptes.

LIBRERIA TARRACONENSE de J. Antònia Guardia, Plaça República, 53, Telèfon 662

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, Nums. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

ASOCIACION MUTUA DE PROPIETARIOS DE VENDRELL

La Asociación Mutua de Propietarios de Vendrell nos envia para su inserción la siguiente nota:

"Habiendo en la sección telegráfica de Prensa en la pregunta que lo hacen los periodistas al gobernador civil de Barcelona, señor Ametlla, respecto el pleito de los rabassaires de que el Parlamento catalán ha votado una ley a los últimos de junio y de que la misma en general ha sido aceptada por los propietarios, ya que no es cierto sino al contrario que se ha recurrido contra la misma por ser contraria a la moral, al derecho y a las normas de las Constituyentes infringiendo muchos artículos de la ley fundamental del Estado español

Deportivas

LA JORNADA ESPORTIVA D'AVUI

CICLISME

A les sis del matí, s'iniciarà avui Brufaganya, Sant Joan i Vilanova l'excursió envers Sant Magí de la França, que amb caràcter collectiu ha organitzat la "A. E. Ginesta".

La cursa comprén uns 80 quilòmetres, i la Penya Ciclista Willam Tarin té cura de l'organització.

NATACIO

Al Miracle i amb motiu de l'última festa major es celebraran avui proves de natació per a senyorettes, homes i nens, amb caràcter de velocitat, i mig fons.

ATLETISME

Són a Barcelona per a prendre part als Campionats d'Espanya d'Atletisme, els atletes locals Huiguet, Brú, i Oliver, seleccionats per la Federació Catalana.

FUTBOL

Es desplaça avui a Torredembar-

ra per a jugar-hi amistosament l'equip titular del Gimnàstic.

EXCURSIONISME

A les sis del matí, s'iniciarà avui Brufaganya, Sant Joan i Vilanova l'excursió envers Sant Magí de la França, que amb caràcter collectiu ha organitzat la "A. E. Ginesta".

Futbol

CAMPIONAT INFANTIL "AVANT!..."

La jornada d'avui

Avui es jugaran dos partits del Campionat "Avant!...", acabant avui la primera volta.

A la tarda, a dos quarts de quatre, al camp de la "Glorieta", jugaran el primer de la "Penya Galán" i el "Casal Catequístic" (B), arbitrat Antoni Guasch.

També a la tarda, a les cinc, al camp de la "Saia Parroquial", jugaran aquest equip i el "Casal Catequístic" (A), arbitrat Juncosa.

Per tant descansen la "Penya Tarragonina" i el "F. C. Beneficència", que tenen avençat un encontre.

Ja donarem els resultats.

ANTONIO SEGÚ

COMPRA FINCAS

Méndez Núñez, 21, bajos
Teléfonos 748 R - 748 X
TARRAGONA

VENTA-ADMINISTRACION

Miquel Malendres, pvre.

HA SORTIT

LA MUNTANYA DE LA MIRRA

GLOSSES MISTIQUES
DE PASSIO I RESURRECCIOXIX.è CENTENARI DE
LA REDEMPcio

300 PAGINES

14 MAGNIFIQUES IL-
LUSTRACIONS DE
MARIUS BARBERISPROLEG DE CARLES
CARDÓ, pvre.

"Virgili. Sant Pau. Sant Bonaventura. Job. Plat... LA MUNTANYA DE LA MIRRA, iens revela una d'aquestes ànimes que senten el gemellar de les coses i en copsen delicadament les llàgrimes profundes? Jo bé ho diria. L'alta qualitat que dóna el dolor, poques vegades l'he vista tan clarament com en aquestes pàgines."

Carles Cardó

PREU: 8 pesetes

DESCUBRIMIENTO DE UNA PLACA

Para asistir al acto del descubrimiento de la placa que los Centros Comerciales Hispano - Marroquies ofrecen al ministro don Marcelino Domingo, han llegado:

Dr. don Odón de Buen, director del Instituto Oceanográfico y presidente honorario de dichos centros.

Dr. don Adolfo Azoy y don José Campá, presidente y secretario del Centro Comercial Hispano-Marroqui, de Barcelona.

Se espera también la llegada de don José Puig d'Asper, diputado a Cortes; don José Padrós, ingeniero y abogado; don Emilio Martínez Jerez, del Centro Hispano-Marroqui de Madrid.

LIBRERIA ROYAL
Comte de Rius, 13, Tarragona
Portales :: Estampas :: Objetos de Escritorio

EXCURSIO

Assenyalat aquest diumenge, dia 13, com a data escaient per realitzar la seva primera excursió, avui a les set del matí, hauran sortit en direcció a Lourdes de Castelllet i Sitges, els inscrits de l'"Agrupació Pro Cinema".

Un soci de la mateixa tindrà cura de filmar el reportatge gràfic del viatge.

El retorn es farà cap al vespre per Vilanova i Vendrell.

PÉRDIDA

Ayer, a mediodía y en la calle Conde de Rius, frente al número 11 se extravió una medalla deportiva preñida de su correspondiente cadena, con inscripción en su dorso.

Mucho se agradecerá y se gratificará su devolución, en la Administración de este periódico.

DE SOCIEDAD

Don Fernando Oliva y familia han salido hacia su nueva residencia en Santiago de la Rivera (Murcia), después de pasar un mes en su finca "Villa Anita" (Canonja).

Ayer vimos en esta ciudad al ex gobernador civil que fué de esta provincia, señor Noguer y Comet acompañado de su esposa.

Saldrá para el balneario de San Vicente (Lérida), el veterinario municipal señor Pompeyo Vall con su esposa doña Tecla Rovira y monsimos hijos.

Desde Altafulla, donde están veraneando, estuvieron ayer en esta ciudad las distinguidas señoras doña Mercedes y doña Rosa Rigal.

En la iglesia de los Santos Justo y Pastor contrajeron matrimonio enlace la distinguida señorita, de conocida familia madrileña, Carmen Rivas Sainz de la Torre con el joven abogado y oficial honorario de los mozos de escuadra, don Francisco de Miquel de Veciana.

El altar mayor aparecía espléndidamente adornado e iluminado. La novia, que iba elegantemente vestida, entró en el templo del brazo de uno de los padrinos, don Ramón de Veciana. El novio vestía el uniforme de mozos de escuadra.

Bendijo la unión el reverendo padre Cusidó, franciscano, pariente del novio, quien en sentida plática exhortó a los cantrayentes a seguir por el camino del bien, amparándose en la santa doctrina de la Madre Iglesia.

Después del santo Oficio, firmaron el acto como testigos, por parte del novio, don Oriol Anguera de Soló, fiscal de la República; don Antonio Oriol, en representación de

C. V. E. S

CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya

SORPRENDENTE!

Es el universalmente conocido adaptador a cualquier aparato Su-
tas "LA VOZ DE SU AMO". Se adapta para ondas Extra-cor-
per heterodino.

Para convencerte debe usted probarlo. Pídale a su agente.

CASA ARBONA

Conde de Rius, 19, TARRAGONA

LA CRUZ

don José Oriol. Por la novia figura-
ban el abogado don Ramón de Veciana y Prat y don Antonio Tiffon Vilá, secretario de la Cámara de la Industria.

Después de la ceremonia religiosa invitados y familiares fueron obse-
quios con un delicado almuerzo en el Majestic Hotel.

Los novios partieron en viaje de bodas para Francia, Inglaterra y el Norte de España.

Con la máxima calificación ha obtenido el título de profesora de corte, la distinguida señorita María Solé.

Felicitamos a tan aventajada jó-
ven y familia, así como a su pres-
tigiosa profesora la señorita Conchita Teixell.

REGISTRO CANONICO

PARROQUIA DE SANT FRANCESC

Des del dia 6 al 12

BAPTISMES

Joan, Pere, Victor, fill de Joan Martínez i de Francesca Consernau.

Josep-Farran, Jaume, Anselm fill d'Enric Guasch i Maria Solianó.

Juli, Ciriac, Melcior, fill de Lluís Botella i Anna Garcia.

MATRIMONIS

Agustí Biosca i Barberà amb Pas-
cual Mateo García; dia 6.

Alvar Borràs i Colom amb Maria Felicitat Toca Conde; dia 12.

ENTERRAMENTS

Cap.

PARROQUIA DE LA SANTISSIMA TRINITAT

Des del dia 6 al 12

BAPTISMES

Valenti Queraltó Pons, fill de Pau i de Cecilia.

Rodrigo Clarasó Segarra, fill de Bonaventura i Rosalia.

MATRIMONIS

Cap.

ENTERRAMENTS

Cap.

ESGLÉSIA DE LA MERCE

Des del dia 6 al 12

MATRIMONIS

Cap.

ENTERRAMENTS

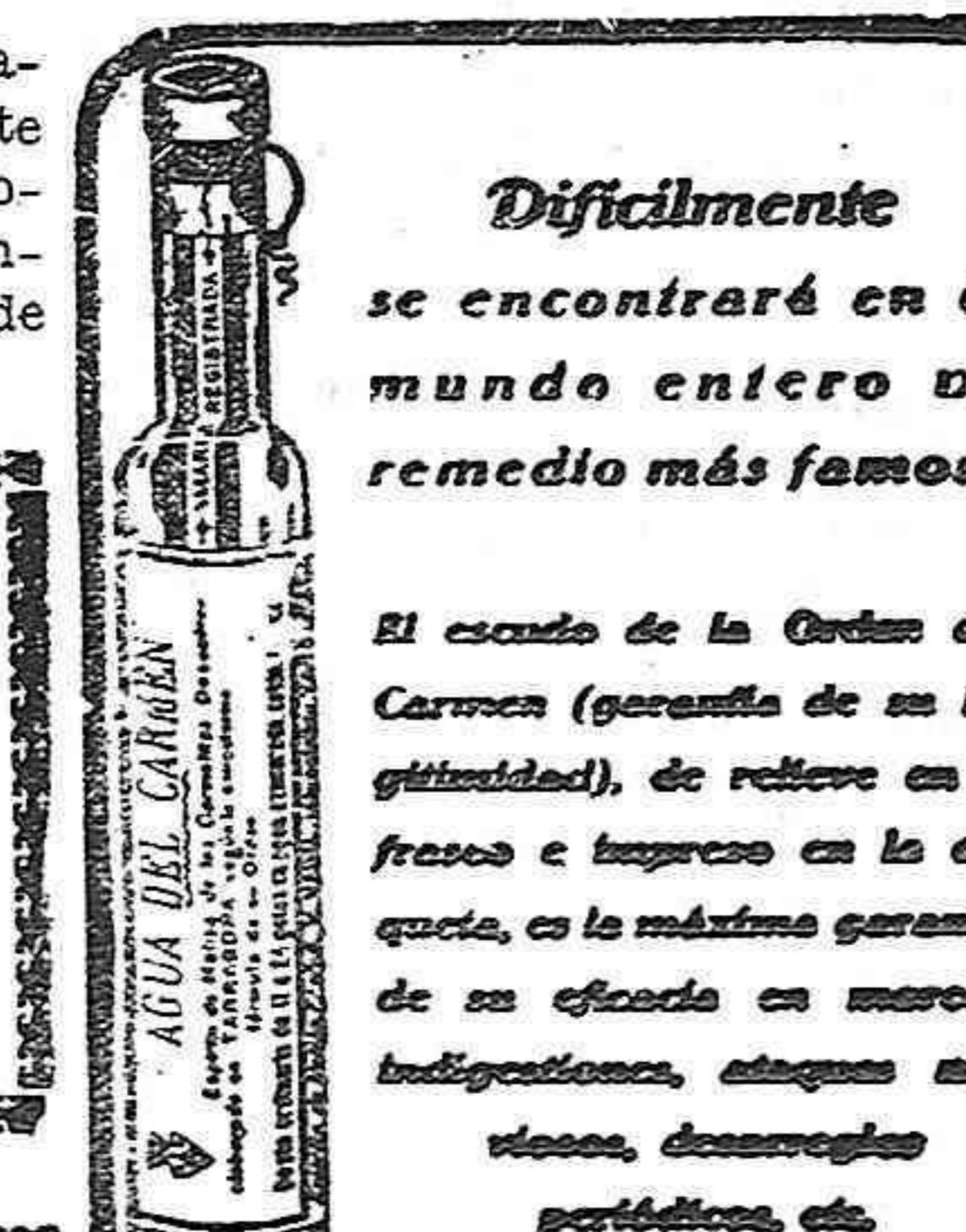
Pau Güell Güell, de 65 anys, Sant Antoni....

Oli pur d'oliva

de la primera premsada del culi-
ter VENDRELL, amb llunes de

quatre litres, precintades, el troba-
reu en el colmado CASAS, Rambla

Sant Joan, núm. 78, telèfon 502.

La Revolución

provocarán, muy en breve, los famosos

APARATOS DE RADIO
"NEW PYRYS,"

de 3 válvulas Tungsram, una Pentodo :: Mueble americano ele-
gante con altavoz completo :: Casis metálico :: Cuadrante ilumi-
nado :: Mando selectivo de estaciones (elimina la local) :: Inte-
rruptor de alumbrado :: Directo a 125 V. :: Sin antena.

Recibe además de la emisora local, numerosas estaciones alema-
nas, inglesas, italianas y francesas.

GARANTIA POR DOS AÑOS

HAY VARIOS TIPOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

PRONTO, DEMOSTRACIONES A DOMICILIO

ABORRE USTED DINERO

No compre aparato de RADIO sin antes haber solicitado una de-
mostración del "NEW PYRYS"

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Ario", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "La Guardia", procedente de Valencia, con carga general.

Vapor español "San Eduardo", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor español "San Eduardo", con carga general para Palma.

Vapor español "Marqués de Chá-
varri", en lastre para Gijón y es-
calas.

Vapor español "Ario", con carga general para Port-Lyautey.

Vapor español "La Guardia",

con carga general para Sète y Mar-
sella.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Elgueta", no efec-
tuó ninguna operación.

Amarraos

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor español "Sagunto".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor italiano "Fanny Brun-
ner".

Vapor italiano "Italia".

PARTE METEOROLÓGICO DE MADRID

Altas presiones sobre Irlanda y Escocia y al Norte de Azores; levante flojo en el Estrecho de Gibral-
tar.

Conferencias telegráficas

AZAÑA Y LOS RADICALES SO-
CIALISTAS

Madrid, 12. — Se sabe que por primera vez, después del planteamiento del pleito, se trató en el Consejo de ministros de ayer, de la cuestión radical-socialista. El presidente notificó que había recibido una carta del señor Gordón Ordax y del señor Moreno Galvache, en representación del Comité ejecutivo del partido.

A esta carta se contestará dentro de unos días, notificando que el Gobierno acepta las bases presentadas como programa mínimo por el partido radical socialista para su discusión, coordinando los deseos y los programas de los demás partidos gubernamentales.

La contestación la recibirá el Comité ejecutivo del partido radical-socialista, en lo que afecta a las bases y a las cuestiones de gobierno, por medio de sus ministros, ya que con arreglo al acuerdo de la minoría, los dos ministros radicales-socialistas están en el Gobierno con su representación y confianza, que fué lo que la minoría votó y lo que el Comité ejecutivo del partido no discutía.

LOS CONDENADOS POR LOS SU-
CESOS DE AGOSTO

Cerca de las tres de la madrugada se vieron por la carretera de Valencia, cinco automóviles de la Dirección General de Seguridad ocupados por paisanos y guardia civil. Parece que se trata de la primera expedición organizada para trasladar a diferentes penales a los que con motivo de los sucesos de agosto del año pasado, han sido condenados. Entre los que de éstos iban en los coches parece que figuraba el general Cavalcanti.

Se supone que los automóviles se

dirigen al penal de San Miguel de los Reyes.

El general Fernández Pérez ha sido operado hoy en el Hospital Militar.

El teniente de caballería don Antonio Santa Cruz Bahía, ha sido conducido desde el Hospital Militar de Carabanchel, donde estaba hospitalizado, a la Prisión Militar de Madrid, custodiado por una pareja de la guardia civil, al mando de un teniente y en un coche de la Dirección general de Seguridad. También se ha dado la orden de trasladar a dicha prisión del coronel de Carabineros señor García del Moral, que está procesado y a disposición del presidente de la Sala sexta del Supremo.

MARCELINO DOMINGO A CATA-
LUÑA

Ha marchado en automóvil a Barcelona y Tarragona, don Marcelino Domingo.

Regresará el martes, para asistir al Consejo de ministros convocado para dicha día.

Certificados

de Penales, última voluntad, Obras Públicas, presentación de documentos, informes de expedientes, legalización fincas, gestiones todo centro.

Fdo. Gil, Jaén, 7, Madrid.

Como un espejo

Quedará sus metales si usa la

GAMUCILLA VICTORIA

Insuperable para limpiar oro, platino, cobre, níquel, aluminio, etc., etc.

En venta: en todos los establecimientos.